

Agnieszka Osiecka. Nietuzinkowa wariatka

(Dokończenie ze strony 19)

Jej drugim mężem był reżyser Wojciech Jesionka. Jednak na poważniej, pomimo finalizacji związku w postaci długoterminowego aktu małżeństwa, związała się z Danielem Passentem, z którego to związku urodziła się jedyna córka pisarki, wspaniała dziennikarka, Agata Passent.

Spuścizna Agnieszki Osieckiej spowodowała, że wciąż, nawet po śmierci pochyla się ona nad drugim człowiekiem. Bliskie jej osoby, na czele z jej córką, Agatą Passent oraz przyjaciółką Magdą Umer, organizują festiwale jej imienia, wspierają młodych twórców, zajmują się działalnością charytatywną, choćby poprzez fundację Okularnicy.

Poetka została pośmiertnie odznaczona Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, ale z pewnością to ona była gwiazdą i to nie tylko odrodzenia.

Swoją drogą ciekawe, co teraz Osiecka robi po tamtej stronie rzeki? Pewnie „wariatka tańczy” na balu rumem zakrapianym.

Magdalena Kapuścińska

Noty Opinie Poglądy

„O tej książce Emila Ciorana najlepiej byłoby pisać, gdy wybuchły sprawy odmowy zakupu caracali przez ministra Macierewicza i widelców, które sprezentowaliśmy Francuzom wraz z instrukcją obsługi. To wtedy nasiliły się w wypowiedziach stereotypy narodowe – aczkolwiek Cioran w »O Francji« nic nie wspomina o tamtejszej naiwności. Bo przecież to, że nie kupimy ich helikopterów (prawdopodobnie największy błąd strategiczny nie tyle nawet w militarnej, co przede wszystkim w zagranicznej polityce Prawa i Spra-

wiedliwości), wydawało się aż nadto jasne od chwili wyborów w roku 2015. Autentyczne zdumienie Francuzów polską odmową nie było godne kardynała Richelieu – pisze Marek Bieńczyk w „Tygodniku Powszechnym”, numer 8/2017.

Trzy lata wcześniej oglądałem z niedowierzaniem w programie pierwszym telewizji francuskiej transmisję na żywo (jak za dawnych lat!) z przylotu do Paryża prezydenta Bronisława Komorowskiego. Nadzwyczajna pompa, organizowana tylko na przyjazd najważniejszych, dywany, gwardia narodowa, chyba że dwie godziny uroczystych szykan: zdawało się, że Francja idzie na podryw. Nawet poranne seriale telewizyjne musiały tego dnia wyjątkowo odczekać swoje.

Cioran pisze o Francuzach, ale o Polakach nigdy nie wspomina, co najwyżej wrzuci ich do kategorii Słowian. Interesują go wyłącznie narody mocne w przeszłości lub obecnie. Obok Francji – Grecja, Rosja, Niemcy, Hiszpania. Mocne w sensie duchowym, co na ogół pokrywa się w takim czy innym momencie dziejów z potęgą militarną; może Cioran nie znał Polski XVI i XVII wieku. W »Historii i utopii pisał: »Wolność umieją kochać tylko te narody, które w przeszłości były ciemnizcami«. (...)

„Srebrny Niedźwiedź dla »Pokotu« jest trzecim z rzędu tak wysokim wyróżnieniem w Berlinie dla naszych filmowców. Po sukcesach »Body/Ciało« Małgorzaty Szumowskiej oraz »Zjednoczonych stanów miłości« Tomasza Wasilewskiego udało się podtrzymać dobrą passę. »Pokot« Agnieszki Holland (przy współpracy Kasi Adamik) uhonorowany nagrodą im. Alfreda Bauera dla filmu otwierającego nowe perspektywy to dzieło »wymykające się prostym kategoriom, zachęcające do pogłębionej medytacji« – zachwycił się branżowy »The Hollywood Reporter«. Niemieccy komentatorzy też nie szczędzili pochwał, m.in. dla świetnej kreacji Agnieszki Mandat, zwracali jednocześnie uwagę na czarny humor i dystans przy tak ciężkim temacie – pisze Janusz Wróblewski w „Polityce”, numer 8/2017.

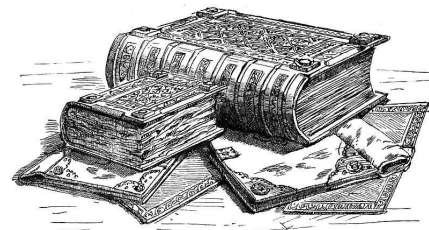
Historię emerytowanej inżynierki upominającej się o prawa krzywdzonych zwierząt odczytano w Berlinie jako metaforę sytuacji człowieka zepchniętego na margines, poniżanego, traktowanego przez silną, brunatno-prawicową władzę jako coś zbędnego, nieistotnego. Cały zaś film jako łabędzi śpiew pokolenia posthipisow-

skiego wciąż marzącego o budowie alternatywnego społeczeństwa, domagającego się respektowania odmiennych wrażliwości przez główny nurt zdominowany przez twardo myślących populistów w rodzaju Donalda Trumpa.

Podobne rzeczy należałoby powiedzieć o zwycięskim (Złoty Niedźwiedź) węgierskim melodramacie »On Body and Soul« zrealizowanym przez Ildikó Enyedi, autorkę głośnego »Mojego wieku XX«, która po szesnastu latach milczenia ponownie stanęła za kamerą. Zwierzęta także pełnią tu kluczową rolę. Pojawiają się w snach zakochanych bohaterów, etatowych pracowników rzeźni jako emanacje ich głęboko skrywanych emocji, a zarazem wyrzuty sumienia. To bardzo piękna, snuta w filozoficznym tempie, przypowieść o strachu nadwrażliwych ludzi poruszających się jakby w dwóch całkowicie sprzecznych wymiarach, cielesnym i duchowym, bezskutecznie próbując je jakoś ze sobą dopasować.

Polska i Węgry, dwie najbardziej krytykowane demokracje Europy, zmierzające w kierunku autorytaryzmu, pokazały, że w sztuce potrafią sobie radzić znacznie lepiej niż w polityce. Nie zmieniło to jednak postrzegania obu krajów jako roszadnika ultrapravicowych ruchów. Zostało to dyskretnie, lecz jednoznacznie odnotowane w »The Other Side of Hope« Aki Kaurismakiego (nagrodzonego za reżyserię), doskonale przyjętym fińskim dramacie o uciekinierze z Aleppo. Zanim budzący sympatię syryjski uchodźca (bezwyznaniowiec) trafi do Helsinek, ukryty w kontenerowcu pod hałdami węgla, przechodzi piekło kilkudniowych przesłuchań i pobić w węgierskim więzieniu oraz przyjmuje bolesną lekcję udzieloną mu przez gdańskich neonazistów. Tendencyjne? Niekoniecznie, o wiele gorszą rolę odgrywają w filmie faszyci fińscy.

Od polityki nie sposób było uciec. W Berlinie, gdzie żyją dziesiątki tysięcy niedawno przyjeżdżących syryjskich imigrantów, mieście gejów, kosmopolitów oraz sympatyków partii zielonych – krytyka prawicowego populizmu była szczególnie miło widziana”. (...)

Gazeta Kulturalna Poezja Proza Krytyka Historia Sztuka Muzyka – miesięcznik

Wydawca i redakcja: DOM KULTURY 97-425 ZELÓW, ul. Kościuszki 74, tel. (044) 6341098; 504630543

e-mail: andrzejdebkowski@wp.pl www.gazetakulturalna.zelow.pl

Redaktor prowadzący — Andrzej Dębowski.

Współpraca: Józef Baran, Emil Biela, Tadeusz Czerniawski, Małgorzata Dębowska, Anna Dominiak, prof. Igancy S. Fiut, Joanna Friedrich, Andrzej Gnarowski, Kazimierz Iwosse, Stefan Jurkowski, Rafał Orlewski, Janusz Orlikowski, prof. Maria Szyszkowska, Tadeusz Zawadowski, Leszek Żuliński.

Współpraca techniczna: Małgorzata Kotala, Agnieszka Kowalczyk.

Redakcja nie zwraca niezamówionych materiałów. Zastrzega sobie prawo do skracania artykułów oraz zmian tytułów nadsyłanych tekstów bez uprzedniego powiadomienia autora. Skład: Andrzej Dębowski. Druk: „TAGRAF”, 98-113 Buczek, Bachorzyn 13, tel. (043) 677-41-56.